

ANY VI

NÚM. 236

BARCELONA 3 MARS 1893

Soch de l' art... de l' agulla
y menjo ab l' Ercis;
y 'm paga 'l pis
un de La Fulla.

Còpia fot. de A. Esplugas.

CRÓNICA DE LA SETMANA

Ni en los temps de capa y espasa quan tota diferencia era solventada á cops de *chafarote*, l'estadística criminal havia alcançat l'importancia desastrosa de nostres días.

No cau avuy la víctima, com abans, en la *oscura y estrecha callejuela*, sino sobre l'entarugat d'ample vía com son las espayosas del nostre modern Ensaxxe.

No arrenca tristos reflexos de sanch roja la *agonizante luz de un solitario y raquítico farol*, sino la viva llum eléctrica de potent foc, com pera significar que dintre los adelantos de la ciencia y d'una civilisació ficticia, segueix lo mal instint y la perversitat á la mateixa altura que quan era perseguida per los familiars del Sant Ofici á plena edat mitja.

Es cert que allavoras lo vici del robo no havia arribat á la categoria d'art, ni surtía l'assessí convicte y confés de la sala del Tribunal per anarsen molt tranquil á casa seva, sentant lo precedent de que sent ben feta la justicia pot fersela un mateix, y de pas donant puntadas de peu al códich penal.

Aquesta impunitat dóna lo seu fruyt?

Aixó es lo que falta saber;

Obriu los periódichs de la última setmana transcorreguda: las *mateixas* variacions sobre lo mateix tema:

En la calle del Tibiduro un sujeto disparó una pistola contra una joven.

Los cacos visitaron ayer una casa de la calle de Córcega.

En la calle Arco del Teatro riñeron dos sujetos recibiendo uno de ellos una terrible cuchillada en el costado izquierdo.

Y sempre lo mateix; sempre aquesta cadena de crims que té en continuat sobresalt á las personas morigeradas que, tal vegada ab rahó, acusan d'aquest mal á una mala administració de justicia y al sistema penitenciari de la nostra terra.

Lo crim qu'ha fet mes soroll en aquesta vuytada ha sigut lo del carrer Ample del qual ne fou víctima D. Joseph Bofill y Martorell, plé de joventut y vida, qual buyt difícilment podrá omplir la casa de la qual era un dels mes actius gerents.

Las causas d'aquesta catástrofe por ser poguém saberlas algun dia; pero sigan las que vulgan, no podrán anular may la culpabilitat del causant de tanta desgracia.

*
*
*

Un dels assumptos qu'han cridat mes l'atenció en aquestos días, es la oratoria del pare González Hernández qu'está predicant desde que ha comensat la quaresma, en la Iglesia de Santa Ana.

Pero es del modo que ho fá aquest reverent com se conquistan prossélits pera l'iglesia católica?

Los temas dels discursos d'aquest sant home son de lo mes deliciós que puga darse.

Puig no ha arribat á dir que's tingues compassió dels socialistas y anarquistas, pero que s'odiés de mort als liberals.

Aquest bon senyor segur que no sab lo que significa llibertat ni coneix lo lliberalisme qu'entranya la doctrina del *gran mestre*.

Segons un periódich local, en lo paraxisme d'un dels seus discursos, va exclamar: Si fos possible que algún sant os digués qu'es liberal, derribeu lo del altar! malehiulo!

Y segur que després d'aixó va encarregar al seu auditori que resés algún pare nostre y ave-maria.

Vaja, pleguém.

CLARA SOL.

LOS CINCH SENTITS

VEURE

VEUS aquesta papallona com s'alimenta xuclant lo cálzer de las floretas? ¿Veus com vola per l'espay? Donchs veus... si tancas los ulls... de segú no la veurás.

SENTIR

¿Sents per entre l'enramada dels aucells, los festius cants? ¿Sents com brandan las campanas? que á los fidels van cridant? Donchs si 't tapas las orellas... no sentirás res. ¡Formal!

OLORAR

¿Sents l'olor que fan las flors qu'embalsaman aquest prat? ¿Sents l'olor que fa 'l *veguero* que are jo m'estich fumant? (1) Donchs cap olor sentirias... si 't tapassis ben be 'l nás.

TASTAR

Si t'esclamas, perque tens delicat lo paladar; si 't repugnan las viandas, y 't fan fástichs los menjars... posat á mestre d'estudi... qu'estarás prompte curat.

TOCAR

¿Dijs que tocas moltas cosas que no voldrias tocar? ¿Per qué las tocas borrango? ¿Per qué las tocas? ¡Veyam! ¿Si tan mal te fá, tocarlas... ¡Perque no 't tallas las mans!

LLUIS SALVADOR.

1 Ganas de fumarlo.

FILOSOFISMES

La dona que fingeix al home son caràcter natural, 's perjudica ella mateixa.

La joventut diu lo que sent, y los vells esplican lo que han fet.

L' amor té moltes horas de dolor y molt pocas de plaer.

La forsa moral del que estima es mes forta que una lluyta corporal.

La dona, al naixer, es una tendra poncella sense olor; en sa joventut, una flor molt estimada que l'home l'arrebata del jardiner; y quan es vella queda con una flor olvidada.

La cordialitat entre una familia es una riquesa inapreciable.

La conciencia es lo millor advocat.

Si l' home comet una falta, ve á ser insignificant per gran que siga, pro si recau en la dona, per petita que siga 's fa mes grossa qu' una montanya.

Los ulls son los primers que censuran.

L' estat débil de nostra naturalesa tan delicada lo comparo á la máquina d' un rellotje, perque tot sovint necessita reparacions.

Las donas diuen:—Te soch fidel.

Los homes:—Te seré fidel.

¿Vritat que de *soch* á *seré* hi va diferencia?

FRANCI-CA LOSTALÓ.

¡ROMANCERO!

UN ROMANSO

ROMANCERO, veus aqui una paraula que espero me direu lo que vol dí. ¿Vol dir fer romansos?—Si. Donças jo so romancero.

Romancero, si, y no ganso, romansos escrich y fóra; de romansos may me canso, y es tant aixís, que á tot' hora tinch entre mans un romanso.

La *Musa* sempre m' inspira termes dolços y galans que tota donzella admira, y tant punt polso la lira ja 'm baixan los consonants.

May me falta clientela de cegos y enamorats y mentres me donguin tela, desde vint rals, fins á *pela*, faig romansos inspirats.

Romansos á la hermosura, romansos pel delinqüent, romansos á la ventura, y romansos de amargura pel que mor d' anyorament.

Romansos d' estimació, de celos y de quimera per 'quell que há rebut un nó, ¡si faig mes romansos jo que no figas cap figuera!

D' aixó ve y ho considero lo que 'm digan *romancero*, però á voltas m' incomodo, perque me ho diuen d' un modo que sembla vol dí *embustero*.

Figureus que m' enamoro y á una dich:—¡Te adoro!
—¿Romansos? ella contesta, y encar' que de amor me moro pels romansos faig la festa.

Trobo un *inglés* pel carré y li dich:—¡Ja os pagaré!
—¿Romansos? respon l' *inglés*, lo que jo vull, son dinés no 'ls *romansos* de vosté.

Vull convence á quatre gansos predicantlos, pero en vá, en lloch de deixarlos mansos, diuen:—¡Que está per *romansos*! quin romancero n' hi ha!

Veientme de bona pasta algun perdut se m' encasta, y si esplotarme no pot, romancero 'm diu per tot, y ell es quí *romansos* gasta.

Mirant per la meva *hisenda* fins á l' últim regateijo si tinch que comprá una prenda, y 'ls dependents de la tenda ja 'm diuen que *romanseijo*.

Que parlo ab una vehina, que vaig ab una cosina, me hi veu ó me hi troba un ganso ja 'm pregunta:—*Que es romanso?* y á vegadas ho endevina.

Qu' estich malalt y tronat, demano aussili á n' algú, —¡Vaja quina enfermetat! son *romansos*, de segú; y 'm deixan abandonat.

Quan tinch l' ánima afligida y trovar consol espero ab qui gustós se hi convida, passa algún ximplet y crida: —No 'l cregan qu' es *romancero*!

Com que corran pochs *pinsans* si abans de comprar uns guants ser la *flavia* 'm grato 'l nás, ja 'm diu:—Que *romansos* fás! tant debó que no 'n fes tants!

A n' aquí está 'l meu delicte, en fer romansos pels gansos sent á las musas adicte, puig m' han de portá un conflicte tants *romansos*, tants *romansos*!

Jo no puch dir: Tinch miseria, estich mal, afligit vinch! ni que ho diga ab cara séria ningú 'ls treurá aqueixa déria: son *romansos* lo que tinch.

Y *romansos* per aqui, y *romansos* per allá, no puch, fer, pensar, ni di; *romansos* haig de tení, *romansos* haig de gastá.

Per *romancero* 'm coneixen ja desde Hostafranchs al Mollí; de *romancero* no 'm deixan, y estich ja que no m' engreixan de romansos fins al coll.

Romancero so y de serho estich per dirvos que 'm canso pero... qué 'n treuré de ferho si 'm direu, vaja un *romanso*! *romancero*, *romancero*!

* JOSEPH M.ª CODOLSA.

LA TOMASA

¡Per un mistol!

¡Un mistol! ¿M' permet?

¡No l' apaguill! ¿M' permet?

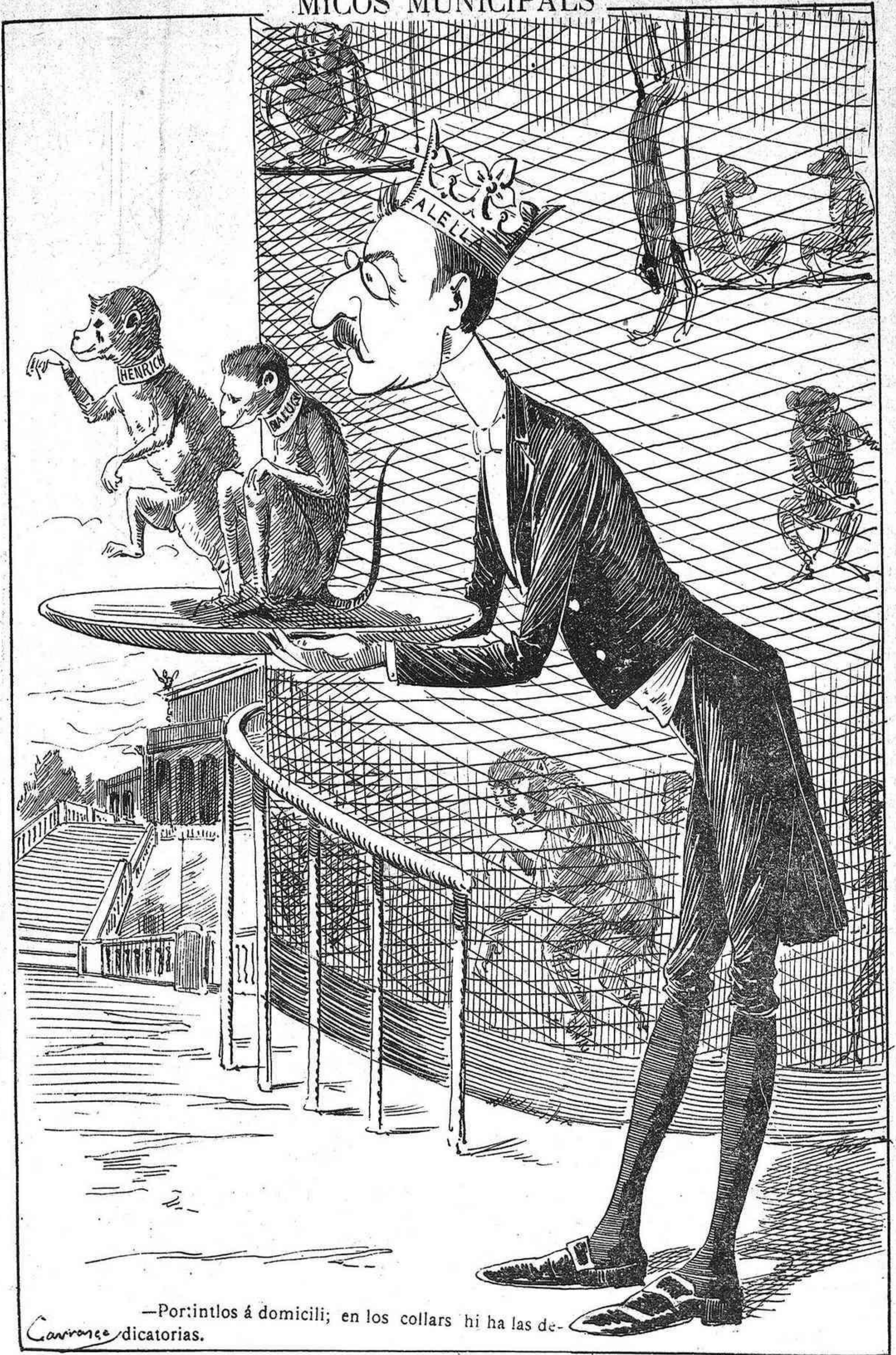
¡¡¡Calla!!! ¿M' permet?

¡M' cremo! —¡Esperis!— ¡Béstias!

R/43

MICOS MUNICIPALS

—Portintlos á domicili; en los collars hi ha las de-

Carrasco dicatorias.

¡MISTOS!

Shan declarat en *huelga*.
Ara si que podem ben dir que 'ns hem quedat sense cerilla, *fosfòricament* parlant.

Alló de tres capsas, quatre cuartos, s' há ben acabat.

Y alló d' encendre al *ayre libre* sense pó de que se 'ns acabés, també: las esca'etas pagan la festa.

Ja son més respectats, ara com ara, 'ls mistos: s' aprofitan tot lo que poden.

Avuy l' home que pot encendre, s' pot dar molta importancia.

Y l' home que dona foch, avuy, fá una obra de caritat mes gran de lo que 's pensa.

¡Ahont aneu á parar, quina ganga no es lo tenir mistos!

Si dura lo no trobarne en lloch, será precís ficarnos al llit á entrada de foch per no haver d' aná á las *palpentas*.

Perque ¿qué 'n treurém de tenir llums si no tenim mistos?

L' assumpto es mes grave de lo que sembla: per mistos que 's fabriquin, si no se 'n venen es igual que no 'n fessin.

Mala negada fassin los mistos!

Donchs, diguém que 'ns haurém de *cremar* per poder tenir una cosa encesa.

Lo qu' es are estém á las *foscas* en aquesta qüestió; puig, sense mistos, no crech pas que ningú *vegi* cap solució al conflicte.

Será precís gastar molts *fums* per' arribar á trobar, potser, una mica de foch.

Verdaderament, aquesta *huelga* dels mistos 'ns *fum* ben bé als que *fumém*.

Lo primer dia qu' en l' estanch de la Plassa de Sant Jaume váren dirme que no 'n venian, vaig quedar sofocat, *encés* de vergonya; 'm pensava qu' era una broma: va venirme, ja 'us ho dich, com una *foguerada*, y, á falta de rascar la cerilla, 'm vaig *rascá* 'l clatell y, sense capsas, 'm vaig quedar á las *capsas*; la vritat.

Es qu' es una cosa qu' esgarrifa aixó: fixéusi: á mi 'm té *regirat*.

Quan lo vigilant m' entrega 'l misto cada nit, 'm cauhen las llágrimas de content; perque puch encendre la *burilla* apagada desde mitja tarde.

Los que gastém *tagarninas* necessitém mes foch perque s' hi arrapi la flama: aquest es lo motiu per que 'n sortim mes perjudicats que 'ls *pitilleros*, de la falta de mistos.

Cada nit somió aquell *sordo-mudo* de devant del Teatro Principal y aquella dona de la veu de grana...

Si 'l conflicte no s' arregla, 'ns veurém obligats á haver de fer cantonada de las 9 del vespre per amunt, y al primer que passi fumant, si volém *pipar*, dirli encarantli la *boquilla*:

—¡Alto! Foch... ó la vida.—

J. BARBANY.

A una solterona

DEURÁ fé cosa d' un any,
que ab afany
constantment la perseguia,
peró allavors vosté, Paca,
era maca
y escoltarme no volia.

Y jo movent rebombori
lo casori
ja li havia proposat,
peró vosté fugitiva,
¡sempre esquivava!
fugia del meu costat.

Y aixis tenia molts joves
dantli provas
de que l' estimavan molt,
pro deya molt desdenyosa
—á fé nosa
á casa seva, mussol!—

Ara té trenta dos anys,
desenganys
caborias y penas té,
vosté ab tant de sufriment;
jo content
vaig mantinguetme solté.

Ara prou si la volia
's casaria
ab qualsevol, pero ¡jeál!
no trobará pas cap manso
bastant ganso
que ab vosté 's vulgui casá.

JOAN MALLOL.

Neu y foch

SONET.

CONTEMPLANT ab-m' aymada una nevada
que 'ls camps y las montanyas n' emblanquia,
tant fret la pobra noya ne sentia,
que ab ma capa la duya embolicada.

Lo vent bufava fort; l' aygua gelada
en trossos de cristall se convertia;
l' aucella esmortuhida ni podia
donar per dintre 'l bosch una aletada.

L' insecte fredolich de fret moria;
la neu los fértils prats fins congelava;
glassat estava tot en tal cru dia...

Tot menos lo meu cor; puig s' abressava
en flamas del amor que m' encenia
un petó que m' aymada me tornava.

A. ROSELL.

Notas de un casat

No fa molts dies que vareig trovar una cartera vella, d'aquelles de beta.

La meua intenció primera siguié la de l'ensar-la, pero encara no havia probat de fer l'acció, que 'm sortí un paper groguench, ab lletres mal guirbadas.

—Olal jo mateix me vareig dir, y passant la vista per aquells renglons, vaig veure en lo primer full, mitj esquinsat, que deya:

Notas de un casat.

Tinch lo gust de trascriurelas per si son de experiencia en lo camp de la humanitat.

«12 Octubre de 1886.—Ja soch casat, avuy fa un día si fá ó no fá á aquesta hora; la dona 'm sembla que farà per casa; si sempre marxa com aquesta nit, ja anirém bè...»

Del primer full sols se llegeixen paraulas trencadas... Y seguim al segón.

«21 de Juliol de 1887.—La dona ha... (aquí está tot confós)... i duro de la llevadora; entre papers y confits 15 pessetas, i del escolá y 3 pel capellá... 5 naps menos una pela y un bordegás com una casa.»

«... Juliol.—La sogra ja ha trovat llet..., vull dir dida, 6 duros al mes; ¡tot sigui per l'amor de Deu! Sembla que s'interessa molt per la criatura; la dona... vaya quina cataplasmal.. si jo no 'm fes la sopa... ¡qu'en passaria de rosaris!»

3 d' Agost.—Avuy m'hi apedassat la americana. La sogra sempre está fent xiu xiu ab la dona; espero un cataclisme. La dida diu que li faltan bolquers per la criatura... D'aquell recó que tenia, *pax vobis*...

«8 d' Octubre.—Desde que havém mudat de pis que lo procurador sempre vol ser obras. Conto que la dona las hi demana... la vritat que tot hi faltava, però...»

«25 d' Octubre.—Arrivá á casa y sortirme á rebre 'l procurador tot ha sigut hú; á las oficinas m'han dit que dech molts lloguers de pis... ¡aquí hi ha un misteri! Lo cas es que ab aquest fret que pela, encare duch lo barret de palla...»

«1 de Decembre.—¡Fá un grisso! Lo senyor Pepito no es tan mal xicot com aixó; los lloguers están al corrent; á la casa no hi falta rés... La dona está fresca com una poma... y torna á mirarme. Ab tot segueixo ab lo barret de palla... La dida ni piula. La sogra de tant en tant... Vigilaré.»

«31 de Decembre.—Lo senyor Pepito ha promés un caball de máquina per quan lo baylét camini; es molt amable. La dona, sembla que li sab greu que vingui á casa; la sogra segueix ab los seus trátechs.»

«28 de Janer de 1888.—Lo xicot no fa mes que plorar y desde que l'havém desmammat que 'l tenim á casa, y puch ben dir que faig de nyinyera... La sogra diu que no 'l sabém cuidar... ¡Que 's bon xicot en Pepito! ahí ab la polémica de ellas duas va ferme de defensor... jo l'hauria abressat... ¡oh! y lo timbal que ha regalat pels Reys á ne 'l meu xicot?...»

«25 de Febrer.—Es estrany, las tres y la dona, encare dorm. ¡Dormo tan fort á las nits! ¡Y ab balls de máscaras? Pero no, ella no es capás... si sembla talment que siguém nuvis. Ahí, aquells trátechs... y lo xicot no ha plorat gens aquesta nit... malo... malo...»

«31 de Abril.—Rés de particular. Fora aquell vestit nou que la dona ha estrenat y que jo no sé pas d'hont treu 'ls *conquívus*!... Lo que 'm preocupa mes, es l'ausencia del procurador, d'en Pepito... y lo silenci de la sogra...»

«23 de Maig.—La dona ha insistit molt perque vagi al hipódromo... com que ha vingut en Pepito de fora... Ell me deixa 'l seu *breack*... al cap de vall hi anat.»

«17 de Juny.—L'eclipse ja ha arribat, feya 3 anys y cinch días qu'eram casats.

Pero may ho hauria dit que 'n Pepito, lo procurador... 'm procurés per la dona... ¡oh! y lo paper que feya la sogra... sort que se l'han enduda... y 'l marrech y tot... ¡Sol estich, soll... desde ara en davant...»

Aquí estava esquinsat... no sé pas si seguía mes, pero creyent d'alguna utilitat las notas d'aquest casat, á vostés, lectors, las recomano per si tinguessin algun Pepito á casa ó alguna sogra *mátalas callando*.

M. SOLÀ.

RECEPTA

PRENS un' olla de las grans; hi tires dos mil mentidas, versos de totas las midas, assonants y consonants; quatre litros de miseria, y quatre mes de galvana, un patricó y mitj de gana, un drama y una tragedia, dos litros y mitj de tinta, y dos d'exageracions, dos sabatas sens talóns, y tres tarots sense cinta, dos vestits mitj esbotats, una camisa estripada, una casaca tronada, 'hont hi hagin molts forats; dos quilos de paper brut, tres dotzenas de riallas, y despres 'l cervell tallas á un boig que l'hagi perdut. Hu omplas d'aygua fins las boras despres ho posas al foch y que bulli poch á poch per una vintena d'horas; que 's refredi una miqueta quan ja sigui tot desfet treu lo que hi ha dins de pet y te surtirá... un poeta.

JOAN MANUBENS VIDAL.

PEREGRULLADA

Dius que no 'm vols, que no m'aymas, que ta má no 'm vols donar, que 'm desprecias, m'aburreixes y que ab mí no 't vols casar?

Bueno, bueno... M'está be. Donchs si no 'm vols, es segú, que no 'm casaré jo ab tú y ni 'l teu marit seré.

M. SERRA CASTELLS.

Origen del sufragi.

--Què 't darán si surts diputat?
--Què 'm faré? voidrás dir.

--Per qué 'n diuhen sufragi?
--Per que es una cosa sufregida no mes.

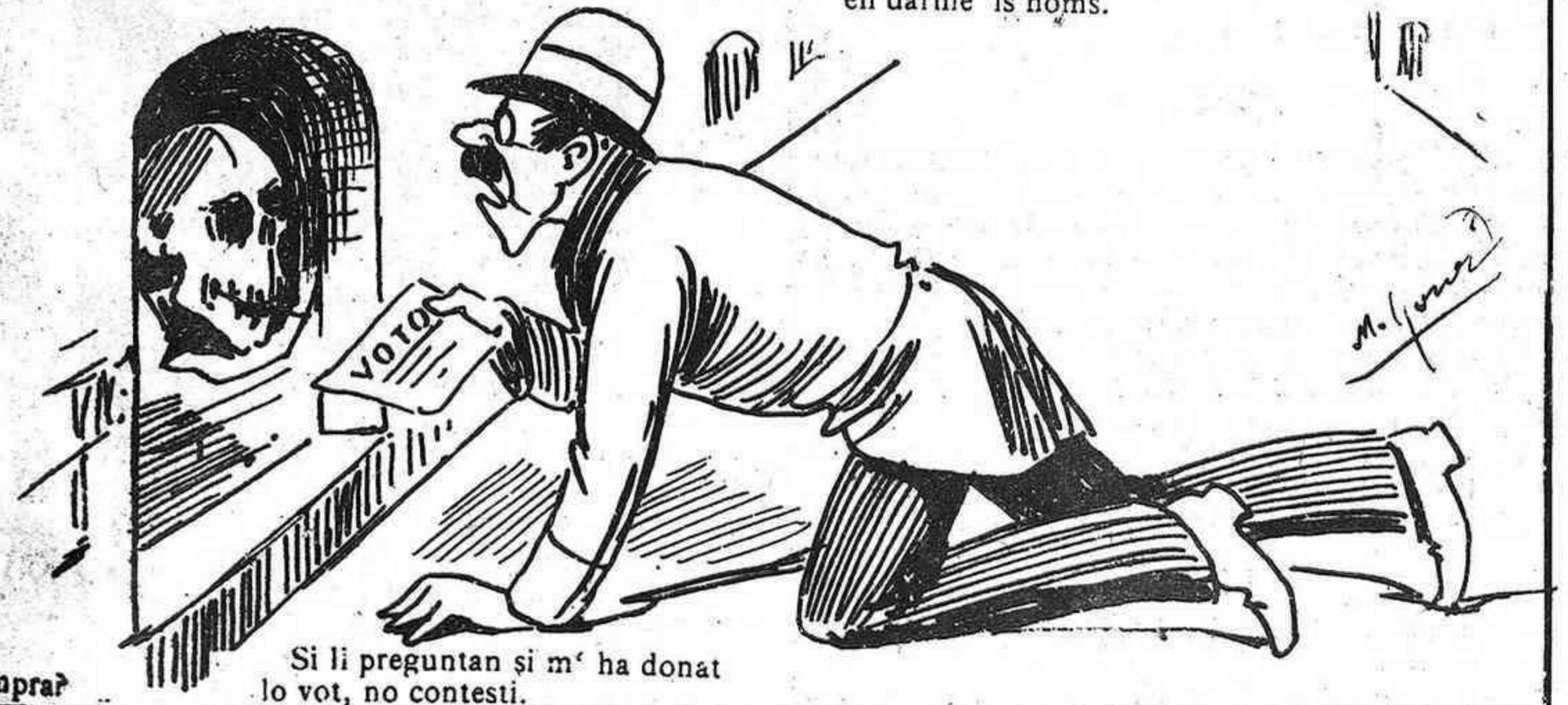
'M sembla qu' aquí trovaré lo que 'm fa falta.

Ja és tornem a ser!
Apa... qui me 'l compra?

No mes s' han de molestar en dar-me 'ls noms.

Si li preguntan si m' ha donat lo vot, no contesti.

LICEO

Una companyia de sarsuela formada de bastant menys que mitjanias en son género, s' ha encarregat de respondre al compromís de las 25 funcions d' *obligo* per la present temporada.

Per ara lo repertori efectuat era ja conegut, y com als artistes, en anteriors temporadas los haviam vist treballar ab molt poch éxit en altre teatro, 'ns hem reserva lo sacrifici de anarnos á confondre ab la soletat que regna en aquellas butacas.

CIRCO BARCELONÉS

Dos nous éxits s' han registrat ab las obras *Le amazoni* y *Le damigelle di Saint Cyr*, haventnos donat á comprendre que 's desbarrá per complert al comens de la temporada.

En *Le amazoni* mostraren sa vis cómica los Srs. Tani, y Navarini y s' emportá 'ls aplausos de la concurrencia la simpática Eleneta per las graciositats y monerías que executá en los xispejants *couplets* que hi ha en lo segon acte.

Ab *Le damigelle de Saint Cyr* debutá la tiple Sra. Bassini que fou bastant aplaudida en lo trascurs de la representació, pero l' éxit de la nit sigué per la moníssima Adelina que, ab altrás pessas, cantá lo brindis del segon acte ab un brio y entussiasme imponderable. Molt bè la secundaren los Srs. Venegoni y Navarini, aixís com també lo mestre senyor Vanetta.

La obra sigué vestida inmillorablement. Creyém que donará grans entradas á la empresa.

Desde avuy y ab l' objecte de que puguin admirar las brillants qualitats de la companyia, la Empresa ha determinat fer una gran rebaixa en los preus de entrada y localitat.

No duptém que tan lloable pensament veurá coronats sos propósitos.

Se preparan *Un matrimonio fra due donne* y *Un telegrama*.

NOVETATS

Lo dilluns próxim tindrà lloch lo benefici del aplaudit galán jove Sr. Esteve, posantse en escena lo magnífich drama *La Dolores* en que tant se distingeix lo beneficiat y una sarsueleta inspirada en l' assumpto de *La Gran via*, escrita per l' actor de la mateixa companyia Sr. Montero.

Desitjém que puga veure 'l teatro plé.

Pera avuy está anunciat l' estreno del saynete *A casa l' alcalde* ó *¡Ditxós ball dels cotxeros!*, original de lo reputat escriptor Sr. Brossa Sangermán. De dita obreta, acceptada per la Empresa l' any 1891, ne tenim los millors informes, per qual motiu esperém que 'l públich la coronará ab los seus aplausos. La setmana entrant ne parlarém.

ROMEA

Magnífich resultá lo benefici del aplaudit galán jove senyor Labastida.

En lo desempenyo de *Sullivan* com en lo de *El prólogo de un drama* tots los artistes estigueren á gran altura, distingintse lo beneficiat.

La comedia *Sense sogra* del senyor Aulés, resultá ser *El papá politico* y alguna altra obra castellana d' abolengo francés, ab alguna altra germana també catalana, careixent per consecuencia de tota novedat.

Pera dilluns s' anuncia lo benefici de la distingida dama jove D.ª Adela Clemente ab lo melodrama *L' aldea de San Lorenzo* y la pessa *A ca la Sonambula*.

Las funcions de diumenge, tarde y nit, 's vegeren concorregudíssimas, fent lo gasto das aplaudidas obras *Otello*, *Qui... compra... maduixas?*, *Romeo y Julieta* y *La Parentela*.

S' ha posat en estudi lo drama catalá *Els de foch*.

Veurem si crema gayre.

Segueixen las representacions del drama *La dama de Reus*, ab l' aplauso del primer dia.

TIVOLI

La Favorita y *Ernani* s' han cuydat d' omplir lo menú de la setmana, haventhi lograt aplausos tots los artistes y en particular la senyoreta Juliá y los Srs. Bogino y Mestres.

A pesar de estar en temporada de Quaresma, las entradas no van magres, principalment los dias festius que 's logran dos verdaders plens.

UN CÒMIC RETIRAT.

Mentidas y mentiders

MOLTS diuhem que may han dit cap mentida, y es mentida, puig menteixen y han mentit mes de mil cops á la vida.

Hi ha qui diu *vaig á da un vol*, pero á ningú dona ré; y també hi ha mentide que diu *vaig á pendre 'l sol*. Quan algú parla molt clá sigui en serio, ó sigui en broma, tothom exclama, es un home que *va ab lo cor á la mà*.

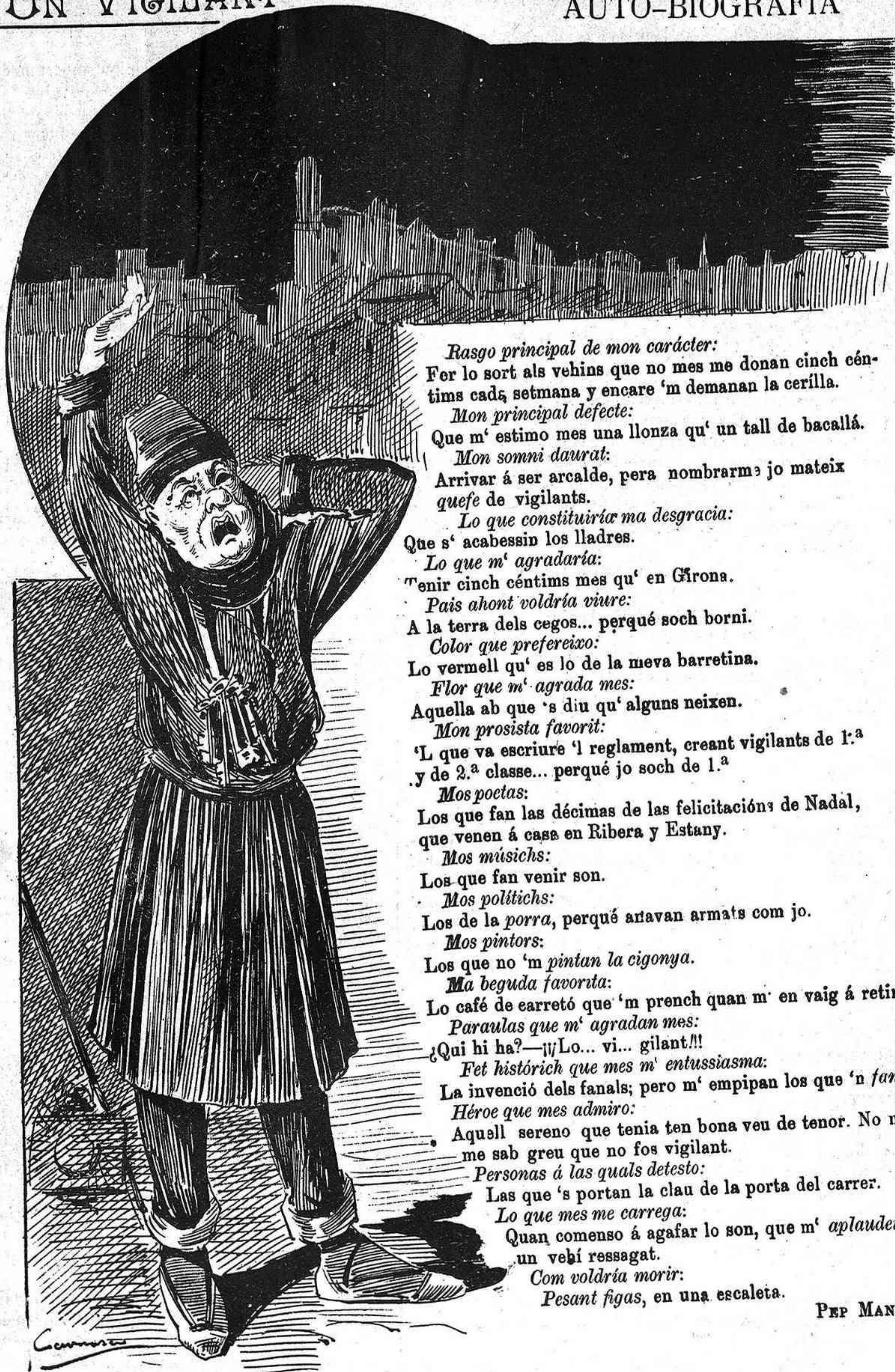
Si sense necessitat algú de riure té ganas, li clavan *toca campanas* y fins devegadas, *gat*.

Si algun dia la porrona un alsa massa, á l' instant diuhem que porta *'l gegant* ó bé que ha *agafat la mona*. Per acabá una qüestió si un may no 's vol barallar sol sempre á l' altre exclamar *a l' hi dono la rahó*.

Quan un de treballá acaba assentantse tot cansat, molts voltas só notat que diu, *que no pòt dir fàba*. Si un diumenge 'l dematí á fora un jornalier, vá, diu la gent qu' el veu passá que se 'n va cap á fer vi.

Molts diuhem que may han dit cap mentida, y es mentida, puig menteixen y han mentit mes de mil cops á la vida.

J. TARRÉ Y R.

Rasgo principal de mon caràcter:

For lo sort als vehins que no mes me donan cinch cèntims cada setmana y encare 'm demanan la cerilla.

Mon principal defecte:

Que m' estimo mes una llonza qu' un tall de bacallà.

Mon somni daurat:

Arrivar á ser arcalde, pera nombrarmé jo mateix quefe de vigilants.

Lo que constituiria ma desgracia:

Que s' acabessin los lladres.

Lo que m' agradaria:

Tenir cinch cèntims mes qu' en Girona.

Pais ahont voldria viure:

A la terra dels cegos... perquè soch borni.

Color que prefereixo:

Lo vermell qu' es lo de la meva barretina.

Flor que m' agrada mes:

Aquella ab que 's diu qu' alguns neixen.

Mon prosista favorit:

'L que va escriure 'l reglament, creant vigilants de 1.ª y de 2.ª classe... perquè jo soch de 1.^a

Mos poetas:

Los que fan las décimas de las felicitacions de Nadal, que venen á casa en Ribera y Estany.

Mos músichs:

Los que fan venir son.

Mos polítichs:

Los de la porra, perquè anavan armats com jo.

Mos pintors:

Los que no 'm pintan la cigonya.

Ma beguda favorita:

Lo café de carretó que 'm prencn quan m' en vaig á retiro.

Paraulas que m' agradan mes:

¿Qui hi ha?—¡¡Lo... vi... gilant!!!

Fet històrich que mes m' entusiasma:

La invenció dels fanals; pero m' empipan los que 'n fan.

Hèroe que mes admiro:

Aquell sereno que tenia ten bona veu de tenor. No mes me sab greu que no fos vigilant.

Personas á las quals detesto:

Las que 's portan la clau de la porta del carrer.

Lo que mes me carrega:

Quan comenso á agafar lo son, que m' aplaudeixi un vehí resagat.

Com voldria morir:

Pesant figas, en una escaleta.

PEP MANDRA.

Los Concejals últimament suspesos, que segons malas llenguas van sortir ab molta pena de la Casa Gran, havian sigut cridats, per real ordre, á desempeñar novament sos cárrechs, durant lo período electoral; pero, cosa estranya, en

lloch de verificarho, van presentar casi tots la seva dimissió, acompanyada d' un certificat del metje, en que constava la enfermetat que cada un d' ells estava sufrint.

Per fortuna las dimissions foren admesas, evitant aixi que 's convertís lo Consistori en un hospital.

Desitjosos de coneixe qué 'ls feya mal als dimitents, varem interrogar á un municipal sobre 'l particular, qui va contestarnos:

«Pues, la causa que ha tenido tanta y tanta dimisión es un cólich que han sufrido que les afectó el colón. Y según se me ha contado, si van al Achuntament un mal les hubiera dado que los habria aplastado; el mal d' empaperament.»

«Qui no tè pá moltas s' en pensa... y qui va mal vestit també.

Un dia de la setmana passada, entre variós blasfemos, va ser detingut y portat al Govern civil, un subjecte conegut pel *Dimoni petit*, lo qual estava bastant malament de roba.

Pera acreditar lo seu nom de guerra, y sens dupte pera que li dessin un vestit nou, lo primer que verificá al trobarse en lo calabosso, fou treure la seva roba y cremarla.

Enterat del fet l' inspector de guardia va posarlo en coneixement del Governador, qui va disposar que 's dongués al Dimoni un pantalón y una brusa y se 'l posés en llibertat, considerant, sens dupte, que ja havia pagat ab la roba cremada l' import de la multa que li corresponia.

A n' aquest preu casi bé 's pot blasfemar.

Havém rebut lo primer número de *El Relampago*, periódich setmanal qu' ha comensat á publicarse en Madrit, y que, á mes de dedicar la meytat de son abundant text á treballs literaris, preciosas ilustracions y noticias de gran interés pera tots los que viatjan en ferro-carrils, ofereix á sos compradors y subscriptors indemnizacions d' importancia per los accidents personals que pugan sufrir en los viatjes. Agrahim l' envio y queda establert lo cambi.

Algun periódich 's queixa perque va notarse á l' enterro del Sr. Bofill que los músichs de la Banda Municipal anavan bruts.

En cambi los concejals tenen las conciencias prou netas. *Y váyase lo uno por lo otro.*

Manera d' escalfarse durant tot l' hivern, ab un sol feix de llenya:

Rés mes senzill y económic qu' aquest modo d' escalfarse.

Lo que vulgui probarlo agafará un feix de llenya, com mes gros millor, se 'l carregará á la esquena y 'l pujará á un quart pis, lo baixará desseguit al carrer, lo tornarà á pujar al quart pis, lo baixará al carrer altra vegada, y aixis sucesivament mentres lo fret no li passi.

Responém de la eficacia del sistema.

Un jove elevat.

Ho es un miqué de Meré que al anar a ser medit pera las operacions del actual reemplaç, no pogué ser tallat, puig passava un bon tros del aparato destinat al efecte.

Ara, que l' estancament dels mistos, está ocasionant tants disgustos, aquest jove podria prestar grans serveys á la patria, y sobre tot als fumadors.

Aprop d' un fanal posat cobrant un tant per setmana, á tota persona nana foch pot dá ab facilitat.

Havém rebut una circular de la Comissió iniciadora de la segona Exposició Universal de Barcelona, qual celebració se senyala pera l' any 1898.

La Comissió iniciadora se dirigeix al Comerç, á la Premsa y al públich en general, á fi d' obtenir de tots lo seu valios apoyo pera realisar sa importantissima empresa ab l' esplendor que reclama la importancia de nostra ciutat y nombra al efecte, una Junta Consultiva, qu' estará constituida per representants de la Premsa, de las associacions de tota índole, y de las entitats que pugan aportar llum al projecte.

La citada Exposició revestirá l' caracter de popular, sense gravar l' erari municipal, cosa qu' es molt digna d' encomi.

Y n' útil creyém expressar á la Comissió iniciadora de la Segona Exposició Universal de Barcelona, que 'ns tindrà sempre al seu costat pera apoyar y defensar, fins allí hont nos permetin las nostras forsas, lo certamen projectat, convensuts com estém de la beneficiosa importancia de tals concursos, y que desitjém que la seva obra arribi á alcançar tanta gloria ó mes si es possible, que la Exposició del any 88, portada tan brillantment a cap per l' insigne patrio Rius y Tauler.

Impossibles

PER un pastó, posar á las cabras *Esquellas de la Torratxa*.

Per un escenógrafo, pintar l' taló d' una bota.

Per un manyá, fer *La clau de casa*.

Per un capitá de barco, guiar la nau d' una Catedral.

Per un callista, treure 'ls ulls de poll del peu d' una cadira.

Per un manescal, tallar la quí d' una estrella.

Per una modista, adornar un vestit ab puntas... de cigarro.

Per un soldat, pendre part en... *La Batalla de Reinas*.

GERONI MARTÍ.

EPIGRAMAS

Es vritat que 'n Pau fa un obra?

—Ja ho pots creure y es ben cert,
puig que l' hem vist jo, y l' Albert
qu' estava fent de manobra,

A n' el cego Bofarull
va dirli ahir en Pepet:
Mira que si no obras l' ull
te 'n farà una en Jaumet.

—Es vritat que 's lleva d' hora
la noya gran de 'n Guitart?
—No es vritat digué l' Aurora
perque sempre 's lleva tart.

—Diu que te la lletra bona
la Pepeta de can Prat?
—No ho se, digué la Ramona,
perque may li he tastat.

CINTET BARRERA.

Repichs

Los estanquers de Madrit acordaren colocar un cartell en cada un dels seus establiments que digués lo següent:

«¡Luz! ¡luz! ¡luz! ¡Guerra al monopolio! Aquí no se venden cerillas; pero se dá fuego gratuitamente á quien lo pida.»

Tot aixó es digne d' aplauso, pero devém advertir als esmentats estanquers, tota vegada qu' una casa inglesa los ha ofert fosforeras de nou sistema pera competir ab las cerillas, que, no podent ser las fosforeras de fabricació espanyola, trobém que no adelantarán res, com no siga perjudicar la industria del país.

Bó es oposarse als monopolis, casi sempre odiosos, pero, nó quan lo remey hagi de resultar pitjor que la malaltia.

Sembla que lo Sr. Marqués d' Alella acabarà aviat ab los micos del Parque.

Diu que no fa molt que 'n va regalar un al Sr. Maluquer y ara acaba de regalarne un altre al Sr. Henrich.

Oh!... y aquest dia diuhen que 'n tenia un de molt gros per la quia y 's mirava de regull al Sr. Falqués.

Si, si... micos ray...

Que vagi donantne sense por.

Don Emilio diu que vol retirarse á la vida privada, en vista de que l' ha abandonat aquell concejal tan Pedeló.

Es clar ¿ves com se las compondria sense aquell pou de ciencia?

Algúns ha dit que aquest havia fugit del possibilisme, perque en Castelar no l' ha volgut encasillar pera la diputació á Corts, pero hem sapigut á última hora que la causa de la seva deserció, es que vol formar un partit pe: ell tot sol.

Si 'ns vol creure á nosaltres que 'l bateji ab lo titol de partit de la planxa; es l' únich nom que pot anarli bé.

Però que l' arregli del francés.

Original, li xiularian.

Diversions salvatjes.

En las Caldas (Asturias) lo dia 18 del mes passat va contraure matrimoni un subjecte viudo y sort, d' uns cinquanta cinch anys, ab una noya de poch abrils, y quan á la nit, los dos nuvis s' havian retirat al seu niu pera saborejar la mel de la seva lluna, 'ls van venir á interrompre uns estrepitosos esquellots que 'ls dedicavan desde 'l corral los seus amichs.

Vejent los de fora que 'ls de dins no 's davan per entesos, van decidir entrar á l' arcoba y aixís ho feren, apagant los llums y repartint á las foscas, garrotadas de cego.

Tot pera fer broma, com se suposa.

Quan cansats los bromistas se va restablir la calma, la nuvia havia desaparecut, al marit li faltava una orella y á un vehí li sobraven varios trenches, que, per equivocació, li havian propinat los seus companys.

Lo marit va trobar á la seva dona, pero l' orella no; per quin motiu se diu qu' exclamava:

¡La que ja tinch enterrada,
ab sos crits sort me deixá,
y una orella perdo ja
al casarme altra vegada!
¡Si aquesta se 'm mor també,
per sortir de tal apuro,
per las orellas vos juro
que á todas lo sort faré!

Ja hi torném á ser... Ja som denunciats altra vegada per los celeberrims pares de familia.

No n'hi ha prou ab que l'absolució passada nos haja donat la rahó!... com tenen quartos y poden fastidiarnos, quan menos fentnos perdre temps en lo Jutjat, van endevant y fora.

Aquesta bona gent 's creuhen lograr algo.

Endavant!... y hasta algun dia.

Que tractarém de ferhos pagar d' un modo ú altre los jornals que 'ns feu perdre.

FOTOGRAFIAS INTERESANTES

CATÁLOGO: 50 céntimos

en sellos de correo

The Publishing Office—AMSTERDAM.

LA TOMASA

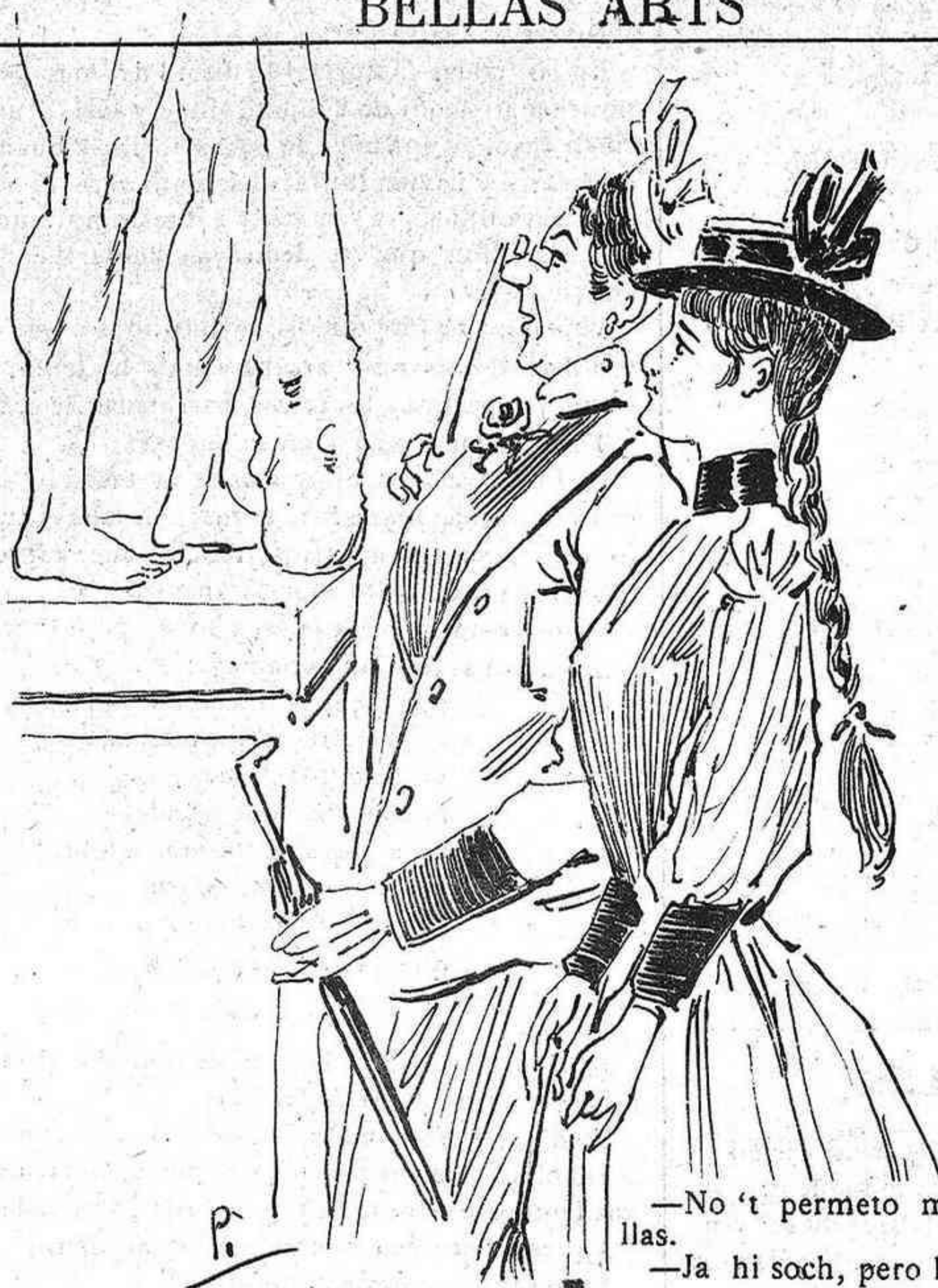
PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »
» atrassat.	0'20 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramon, número 5.—LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

BELLAS ARTS

—No 't permeto mirar mes amunt de las pantorrillas.

—Ja hi soch, pero he comensat á mirar per dalt

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

*Dos-tercera, te tot barco,
tres invers es vegetal
y de molta utilitat
per menjar es la total.*

A. TUREFAS.

ENIGMA

Ab nou lletres que 'l nom té,
qu' es una bona carrera,
formarás sense cap dupte
combinant molt bè las lletres,
Sis noms d' home, tres de dona,
un animal que no es fera;
una prenda militar,
una vila aragonesa;
dos carrers de Barcelona,
una ciutat de Castella;
un riu catalá, un d' Italia

y un de la regió gallega;
del cos humá membres quatre,
de butxaca dugas prendas;
dos oficis, dos volátils,
objecte que va per terra,
una nota musical,
una gent que va á la guerra;
un bon títul de familia
y dels barcos, dos cosetas;
objecte que al Ampurdá
se n' hi troban á dotzenas;
una inscripció mortuoria,
una ciutat estremenya,
un instrument musical
que consta de notes bellas;
un camí que no es vehinal,
dos cosas per la cuynera;
un objecte que molt usa

l' home en lá estació mes freda;
un peix, algo que hi ha al forn,
qu' es un menjar de primera.
Y altras mes cosas encare,
lector, veurás ab nou lletres.

R. BALCELLS BELLVÉ.

ACENTÍGRAFO

Lo campané de Mollet
que diuhen que be total
l' altre dia á ne 'n Marsal
li va tot á n' al Millet.

JUAN C. MARTÍ.

GEROGLIFICH

× PO
MIL IPO
MER I

M. MURAR

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RIBERA Y ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5 —Barcelona—

En dit establiment se fan á preus reduhidissims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com son targetas, facturas, memorandum, sobres, membrets, etc. etc.

També se trobará un assertit amens de cromos propis per' anuncis industrials, menús, programas, etc. etc.

Granspecialitat en carnets pera reunions y societats.